

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **P. G.**
bytem
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2020, č. j. X, sp. zn. X,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 19. 2. 2020, č. j. X, sp. zn. X, a rozhodnutí Městského úřadu Rosice ze dne 2. 12. 2019, č. j. X, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci na náhradě nákladů řízení **11 228 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Rosice rozhodnutím ze dne 2. 12. 2019, č. j. X, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním

provozu). Přestupku se žalobce dopustil tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky, v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť řidič vozidla dne 5. 7. 2016 na dálnici D1 na 178,4 km ve směru na Prahu překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou svislými dopravními značkami. Za uvedený přestupek uložil správní orgán žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že odpovědnost za přestupek zanikla dle § 30 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“). K přestupku mělo dojít dne 5. 7. 2016, avšak příkaz byl doručen až dne 7. 6. 2018. V souladu s principem retroaktivity ve prospěch obviněného je třeba použít zákon o přestupcích, který nabyt účinnosti dne 1. 7. 2017, a který je pro žalobce příznivější. Ustanovení § 112 odst. 2 zákona o přestupcích je dle žalobce protiústavní, neboť uvedený princip nerespektuje. Dle žalobce rovněž žalovaný nezohlednil všechny odvolací námitky a důkazní návrhy. Poté se žalobce vyjadřuje ke způsobu zveřejňování soudních rozhodnutí na webu Nejvyššího správního soudu a navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje, aby ji soud zamítl. K námitce zániku odpovědnosti za přestupek žalovaný uvádí, že ve věci se uplatní lhůta pro zánik odpovědnosti dle § 125e odst. 3 a 5 zákona o silničním provozu účinného v době spáchání přestupku. Podmínky trestnosti byly žalobci k tomuto okamžiku známy a nebyly následnou změnou právní úpravy nijak zpřísněny.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
5. Žaloba je důvodná.
6. Z hlediska systematiky se krajský soud nejprve zabýval otázkou zániku odpovědnosti žalobce za spáchání přestupku, neboť pokud by jeho odpovědnost zanikla, bylo by nadbytečné zabývat se tím, zda správní orgány dostatečně zjistily a popsaly skutkový stav, či zda se v řízení dopustily jiných procesních pochybení namítaných žalobcem.
7. Správní orgány ve svých úvahách vycházely z § 125e odst. 3 zákona o silničním provozu, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, podle něhož *odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán*. Dle odst. 5 téhož ustanovení se na odpovědnost za správní delikt fyzické osoby dle § 125f zákona o silničním provozu vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.
8. Před zahájením správního řízení však došlo dne 1. 7. 2017 k nabytí účinnosti zákona o přestupcích, který zavedl nová pravidla ohledně délky a běhu promlčecích dob, jejichž uplynutí má za následek zánik odpovědnosti za přestupek.

9. Podle § 30 písm. a) zákona o přestupcích *promlčecí doba činí 1 rok*. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích *promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku*. Podle § 32 odst. 2 téhož zákona se promlčecí doba přerušuje *a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová*. Podle § 30 odst. 3 zákona o přestupcích *byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání*.
10. Dle § 112 odst. 1 zákona o přestupcích *na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější*.
11. Toto pravidlo bylo modifikováno v § 112 odst. 2 zákona o přestupcích, ve kterém bylo v druhé větě stanoveno, že odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt pro projednání přestupku podle dosavadního zákona, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
12. Ústavní soud ovšem nálezem ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/20, publ. pod č. 325/2020 Sb., tuto část zákona zrušil. V odůvodnění daného nálezu konstatoval, že úprava běhu promlčecích dob stanovených zákonem k zániku odpovědnosti za přestupek je součástí trestnosti ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. K porušení tohoto článku přitom dle Ústavního soudu dojde také tehdy, pokud je pachatel potrestán za spáchání přestupku přesto, že by odpovědnost za přestupek podle nové právní úpravy zanikla ještě před vydáním rozhodnutí o přestupku, tedy že přestupek by za užití nové právní úpravy byl již promlčen.
13. Za této situace je pro žalobce úprava zániku odpovědnosti dle zákona o přestupcích příznivější právní úpravou. Jak již bylo uvedeno, dle § 30 zákona o přestupcích činí promlčecí doba za přestupek žalobce 1 rok ode dne jeho spáchání a objektivní promlčecí doba 3 roky, zatímco § 125e odst. 3 zákona o silničním provozu ukládal správnímu orgánu zahájit řízení do 2 let od spáchání správního deliktu a objektivní promlčecí doba činila 4 roky. Ustanovení § 112 odst. 2 přestupkového zákona nemůže na uvedeném závěru ničeho změnit, neboť již není s ohledem na zásah Ústavního soudu součástí právního řádu.
14. Žalobce nynější přestupek spáchal dne 5. 7. 2016. Řízení o přestupku bylo zahájeno doručením příkazu dne 7. 6. 2018. Odpovědnost žalobce za přestupek tudíž zanikla marným uplynutím lhůty 1 roku ještě před zahájením řízení.
15. Z těchto důvodů došlo v projednávané věci k vydání rozhodnutí po uplynutí promlčecí doby dle § 30 písm. a) zákona o přestupcích, který je nutno v dané věci na základě shora uvedeného výkladu použít.
16. Pouze pro úplnost krajský soud dodává, že před nabytím právní moci napadeného rozhodnutí (dne 26. 2. 2020), uplynula také objektivní promlčecí lhůta 3 let.

17. Protože krajský soud shledal, že odpovědnost žalobce za přestupek zanikla, vypořádání zbývajících žalobních námitek by nemělo pro další řízení před správními orgány význam.
18. Otázka zveřejňování soudních rozhodnutí na internetu nemá žádnou souvislost s předmětem tohoto řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. S ohledem na povahu vytýkané vady shledal krajský soud nezbytným též zrušení rozhodnutí prvostupňového správního orgánu (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
20. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch ve věci žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a na právní zastoupení. Zástupce žalobce učinil 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby) po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále má nárok na 2 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce je registrovaným plátcem DPH, je třeba k nákladům zastoupení přičíst částku 1 428 Kč, která odpovídá 21% sazbě daně. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 6. října 2021

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce